

[H. P. Johansen.]

ved husligt Arbejde. Resultatet bliver, at de unge Piger slet ikke faar Del i den Udvikling og Dygtiggørelse, som det praktiske Arbejde nu engang medfører.

Men saa er der fremsat en Indvending mod denne Del af Lovforslaget, idet man har sagt, at Pigerne i Eksamenklasserne vil faa et alt for stort ugentligt Timetal, naar de skal have Husgerning ved Siden af de mange forskellige andre Fag. Det viser sig imidlertid, at der allerede nu er en Række Eksamensskoler, som har indført kvindelig Husgerning, uden at Timetallet er blevet højere end 36 Timer pr. Uge, hvad der er det almindelige for Mellemskolens Vedkommende. Jeg kan saaledes nævne, at der er ikke mindre end 43 Provinsbyer, som har indført Husgerning i Mellemskolen, og i de allerfleste af disse Klasser er Timetallet pr. Uge 36, i enkelte endda mindre, og kun i ganske faa 37 eller derover. Det kunde ogsaa anføres, at Københavns Kommuneskole giver Undervisning i kvindelig Husgerning i 4de Mellemskoleklasse, uden at Timetallet er højere oppe end 36. Det viser sig altsaa, at der paa Timeplanen nok kan skaffes Plads til dette Fag, uden at Eleverne derfor bliver overbebyrdet med et alt for stort Timetal. Dertil kommer, at Timerne i Skolekøkken ikke betyder stillesiddende Arbejde saaledes som de andre Fag i Eksamensskolen. Og saa bør det vist ogsaa nævnes, at disse praktiske Fag som Regel bringer en særlig Arbejdsglæde med sig ind i Skolen, og det kan der nok være Brug for for Eksamensskolens Vedkommende. Thi selv om Mellemskolen ikke er Terperi — og det vil jeg i hvert Fald hævde, at den ikke er —, er meget af Arbejdet der Træning. Det kan simpelt hen ikke være andet, naar der skal forberedes til en Eksamen, men det er ikke lige lystbetonet altsammen. Jeg tror derimod, at Timerne i Skolekøkken vil blive nogle af de Timer, som Eksamensskolens Piger med stor Glæde vil se hen til og deltage i.

Der er een Ting i Lovforslaget, som jeg maa sige, at jeg ikke er saa glad for, og det er, at Undervisningen først skal træde i Kraft i 1948; men jeg haaber, at mange Skolekredse ret hurtigt — betydelig hurtigere end det nævnte Tidspunkt — vil gennemføre Loven, altsaa ikke afvente den sidste Termin for dens Praktisering. I øvrigt forstaar jeg naturligvis udmærket godt, hvad det er, der har bevirket, at denne Tidsfrist er sat.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at ikke blot Pigerne,

men i Virkeligheden ogsaa Drengene i vore Skoler burde have lidt Undervisning i Husgerning. Der kan efter min Mening opstaa mange Situationer, især for den ubemidlede unge Mand, hvor det vilde have meget stor Betydning, hvis han var lidt selvhjulpne paa dette Omraade. Der er f. Eks. den unge Mand, som skal uddanne sig for smaa Penge, eller den unge Mand, som er færdig med sin Uddannelse og skal klare sig med en lille Begynderløn. Ogsaa for dem vilde det være af stor Betydning, hvis de var lidt selvhjulpne paa dette Omraade, for ikke at tale om, at den Hygiejne, som Børnene lærer i Skolekøkken, vilde have meget stor Betydning.

Jeg forstaar meget godt, at der med det Tempo, hvori vi i disse Dage arbejder paa Rigsdagen, slet ikke kan blive Tid til at komme nærmere ind paa saadanne Spørgsmaal, men jeg har dog ment lige at ville nævne det her, da der nu var Lejlighed dertil — det er en Opfattelse, som ikke saa ganske faa Skolefolk deler.

Til sidst vil jeg blot understrege, at dette Lovforslag er det femte og sidste Skoleforslag, som er til Behandling i denne Omgang. Det forekommer mig, at vi har Grund til at glæde os over, at vi trods alt, trods de svære og vanskelige Tider, vi oplever, har saa rolige Forhold herhjemme, at vi kan samles om saadanne kulturelle Opgaver, som disse Lovforslag betegner.

Jeg anbefaler Lovforslaget paa det bedste til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Esther Malling Pedersen: Forslaget angaaende Husholdningsundervisningen er, som allerede nævnt, et Led i et Komplex af Love, som angaar dansk Ungdoms Oplysning og Uddannelse, men man kan vist ogsaa tilføje: dens Oplivelse, eftersom Højskolen er med deri, og eftersom det utvivlsomt har været den højtærede Undervisningsministers Hensigt med disse Love, at de ikke alene skulde bidrage til at dygtiggøre vore unge, men ogsaa til at aabne deres Øjne for det Ansvar og de Forpligtelser, der er forbundet med det at leve som frie Mennesker i et frit Samfund. Det er en stor Tanke, der er nedlagt i disse Love, den samme Tanke, der gennem mange Aar har givet sig Udslag i praktisk og stilfærdigt, frit og frivilligt Arbejde i vort Folk. Jeg føler mig overbevist om, at det, den højtærede Undervisningsminister har villet med disse Love, har været at give dette frie og frivillige Arbejde Statens og Samfundets Haandslag til Fortsættelse uforandret og uhindret, blot under forbedrede